

Arrest

nr. 301 328 van 12 februari 2024
in de zaken RvV X en RvV X / XI

Inzake: 1. X
2. X

Beiden wettelijk vertegenwoordigd door hun ouders X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, wettelijk vertegenwoordigd door haar ouders X en X, op 27 oktober 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 oktober 2023.

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, wettelijk vertegenwoordigd door haar ouders X en X op 27 oktober 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 oktober 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 12 januari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 januari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partijen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaken

1.1. Op 27 september 2018 dienden de ouders van verzoekende partijen verzoeken om internationale bescherming in, dit eveneens in naam van hun minderjarige kinderen. Op 9 oktober 2019 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de

beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatusen tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest nr. X van 30 juni 2020 weigerde ook de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) de ouders van verzoekende partijen de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.2. Op 1 september 2020 dienden de ouders van verzoekende partijen volgende verzoeken om internationale bescherming in. Op 10 november 2020 verklaarde de commissaris-generaal deze tweede beschermingsverzoeken onontvankelijk. Het beroep hiertegen werd door de Raad verworpen bij arresten nrs. X en X van 26 maart 2021. De cassatieberoepen tegen voormeld arresten van de Raad werden verworpen op 22 juni 2021.

1.3. Op 8 juni 2023 dienen verzoekende partijen in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Zij worden gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 28 september 2023.

1.4. Op 19 oktober 2023 neemt de commissaris-generaal de beslissingen tot niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige).

De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij, luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Je verklaart dat je een Iraaks staatsburger bent en geboren bent op (...) 2007 in Sheikhan (Ninewa), waar je steeds gewoond hebt. Je bent van Koerdische origine. Je ging in Irak naar school tot het vierde leerjaar. Op 19 juli 2017 reisde je samen met je gezin naar Erbil. Vandaar vertrokken jullie uit het land. Op 11 september 2018 zijn jullie in België aangekomen.

Op 27 september 2018 verzochten je vader M. K. H. H. (CG (...); O.V. (...)) en je moeder M. J. I. I. (CG (...); O.V. (...)) een eerste maal om internationale bescherming. Op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 werd het verzoek van je ouders ook in naam van jou en je zussen als vergezellende minderjarigen ingediend. Op 9 oktober 2019 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) inzake het asielerzoek van je ouders een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing en haar argumenten werden in beroep bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) op 30 juni 2020. Ze gingen niet in cassatieberoep.

Op 1 september 2020 dienden je ouders een tweede verzoek om internationale bescherming in. Dit werd nietontvankelijk verklaard op 12 november 2020. De RvV verwierp het beroep dat ze hiertegen intekenden op 26 maart 2021. Ook het beroep dat ze indienden bij de Raad van State (RvS) werd verworpen op 22 juni 2021.

Op 8 juni 2023 dienden jij en je zus D. M. K. K. (CG (...); O.V. (...)) een verzoek in eigen naam in. Tijdens je persoonlijk onderhoud verklaar je dat je vader problemen had in Irak en dat het iets te maken had met auto's, geld en zijn vroegere baas in de autogarage. Zelf heb je geen problemen ondervonden in Irak. Je vreest in Irak geen toekomst te hebben. In Irak trouwen meisjes op jonge leeftijd. Je studeert hier zorg & welzijn en wil je studies dan ook hier in België afwerken.

Ter staving van je verzoek leg je kopieën van volgende documenten voor: de vertaling van je attest van gezinssamenstelling, schoolattesten, foto's van je dagelijkse leven hier en kaartjes van je klasgenoten en leerkrachten.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden je in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan je verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit jouw verklaringen op het Commissariaat-generaal dat je verzoek om internationale bescherming grotendeels berust op dezelfde gronden die je vader M. K. H. H. (CG (...); O.V. (...)) en moeder M. J. I. I. (CG (...); O.V. (...)) aanhaalden ter staving van hun verzoeken, namelijk de problemen met je vaders baas van de autogarage (CGVS p.4, 7). Je ouders zijn er echter niet in geslaagd aannemelijk te maken dat ze een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie koesteren of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet lopen. De beslissing van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd.

Hun tweede verzoek werd door het CGVS niet-ontvankelijk verklaard aangezien ze geen nieuwe elementen aanhaalden die de kans aanzienlijk groter maakten dat ze in aanmerking zouden komen voor een internationale beschermingsstatus. De beroepen die ze hiertegen indienden werden verworpen.

Bijgevolg kan evenmin aangenomen worden dat jij, op basis van deze zelfde motieven, wel een nood aan bescherming aannemelijk zou maken.

Zelf ben je niet goed op de hoogte van de problemen die je ouders ertoe brachten Irak te verlaten. Je komt niet verder dan te stellen dat het iets was met geld en auto's en dat de baas van je vader voor problemen zorgde. Meer weet je niet aangezien je nog zeer jong was toen je Irak verliet. Er kan echter worden aangenomen dat je ondertussen wel zou informeren naar de precieze omstandigheden van jullie vertrek, hetgeen je naliet te doen en de ernst en geloofwaardigheid van jullie vrees verder relativeert. In ieder geval heb je zelf geen problemen ondervonden in Irak (CGVS p.7). Dit wijst allerminst op een gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer.

Jouw verwijzing naar het feit dat meisjes jong huwen in Irak en hierdoor niet kunnen studeren, heeft geen betrekking op jou persoonlijk (CGVS p.8). Hoewel je bovendien aan het begin van je persoonlijk onderhoud aangeeft alle redenen waarom je een verzoek indiende, te hebben kunnen vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), dient te worden vastgesteld dat je toen geen melding maakte van een vrees voor vroege huwelijken in Irak (CGVS p.3). In jouw geval willen je ouders je in ieder geval niet op jonge leeftijd uithuwelijken. Bovendien willen ze dat je verder studeert (CGVS p.8).

Dat jij graag in België wil blijven, hier je studies wil afwerken en een goede toekomst wil uitbouwen, heeft geen uitstaans met jouw asielmotieven en is geenszins van die aard om een ander licht te werpen op bovenstaande bevindingen (CGVS p.2, 4, 7-8; 23/11142B p.8). Dit ressorteert niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie en evenmin onder het toepassingsgebied van de regelgeving inzake de subsidiaire bescherming.

Er dient voorts te worden gewezen op het feit dat je ouders zelf geen nieuw verzoek om internationale bescherming indienden nadat hun weigeringsbeslissing definitief werd (CGVS p.8). Nochtans komen de motieven die tijdens jouw verzoek worden aangehaald grotendeels overeen met hetgeen zij tijdens hun verzoek aanhaalden. Er kan dus redelijkerwijze van worden uitgegaan dat indien deze motieven op waarheid zouden berusten, ook je ouders zelf terug een verzoek om internationale bescherming zouden indienen om alsnog een beschermingsstatus te bekomen. De vaststelling dat ze er niet voor kozen een nieuw verzoek in te dienen ondermijnt dan ook nogmaals de ernst van jullie voorgehouden vrees voor vervolging en doet ook het vermoeden rijzen dat jouw ouders de mogelijkheid om hun minderjarige kinderen een persoonlijk verzoek om internationale bescherming te laten indienen gebruiken ten einde jullie recht op opvang, dan wel jullie verblijf op het Belgisch grondgebied te verlengen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR International Protection

Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op [https:// www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html](https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html) of <https://www.refworld.org>), en de EUAA Country

Guidance Note: Iraq van juni 2022 (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas”, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie de COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update), beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf; en het EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds 2013 grotendeels werd bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Sinds het verlies van het laatste grondgebied in Irak voert ISIS een low-level-guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten het Iraakse leger, de politie, de Popular Mobilization Forces (PMF), en lokale gezagsdragers. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld door de restanten van de Islamitische Staat in 2022 en begin 2023 op een vergelijkbaar pijl bleef met het jaar daarvoor. Ook in 2022 en begin 2023 is ISIS een ruraal fenomeen en houdt het zich schuil in ontoegankelijke gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het aanvallen uitvoert. Het lagere niveau van geweld toe te schrijven aan ISIS is over het hele land duidelijk voelbaar. Grootschalige aanvallen zijn uitzonderlijk geworden. Zelfmoordaanslagen zijn zo goed als verdwenen, alsook aanslagen met een hoog aantal burgerslachtoffers.

De sjiitische milities van de PMF hebben in 2020-2021 hun greep op het voormalige ISIS-territorium in Centraal-Irak versterkt. Ook in 2022 wisten de PMF verder aan invloed te winnen, en drongen zij verder door in hoge posities binnen de regering.

De parlementaire verkiezingen van oktober 2021 zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De daaropvolgende regeringsvorming heeft tot grote spanningen geleid tussen de sjiitische politieke partijen onderling. De politieke strijd die daarop volgde ontaarde in augustus 2022 in een openlijke confrontatie tussen de Sadristen en hun tegenstanders van het meer pro-Iraanse Coordination Framework. Het geweld bleef in Bagdad beperkt tot de Internationale Zone. In Zuid-Irak werden vooral de kantoren van pro-Iraanse milities aangevallen door Sadristische militanten. In Basra kwam het tot schietpartijen in het centrum van de stad. Buiten de door sjieten gedomineerde delen van het land is het niet tot rellen of gevechten gekomen. In Noord-Irak en in de rest van Centraal-Irak bleef het rustig. Door bemiddeling uit verschillende hoeken kon een grootschalige confrontatie vermeden worden en trokken de Sadristen zich terug. De slachtoffers die bij deze opstoot van het geweld te betreuren vielen, vielen hoofdzakelijk onder de betogers, zijnde leden van de Sadristische Vredesbrigades, onder de pro-Iraanse PMF die tegen de betogers vochten, en onder de veiligheidsdiensten. Op 13 oktober 2022 werd Abdul Latif Rashid van de Koerdische partij Patriotische Unie van Koerdistan (PUK) verkozen tot nieuwe president van Irak. Het Iraakse parlement heeft op 27 oktober 2022 de nieuwe regering onder leiding van Mohammed Shya al-

Sudani van de Dawa partij verkozen waarmee de politieke patstelling, die een volledig jaar had geduurd, kon worden doorbroken.

De VS en Iran hebben verder beiden een militaire aanwezigheid in het land. Zowel in 2020 als 2021 kwam het tot vijandelijkheden tussen de VS enerzijds en pro-Iraanse milities anderzijds. Dit heeft tot een hele reeks aanslagen op militaire en andere instellingen van de VS in Irak geleid. De terugtrekking van de Amerikaanse grondtroepen was tegen eind 2021 afgerond, maar dit betekent niet het volledige einde van de Amerikaanse aanwezigheid. Er blijft nog altijd een beperkte capaciteit voorhanden die soms het doelwit van aanvallen wordt.

Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Bijgevolg dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar je afkomstig bent. Gezien je verklaringen met betrekking tot je herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa te worden beoordeeld. Dit gebied omvat negen districten: Mosul, Tel Kayf, Sheikhan, Akre, Tel Afar, Sinjar, Ba'aj, al-Hatra en Hamdaniya.

De provincie Ninewa is ondanks een soennitisch Arabische meerderheid één van de meest etnisch diverse provincies van Irak. De controle van de provincie is verdeeld over verschillende actoren en komt niet overeen met de officiële grenzen. Formeel valt de provincie onder het gezag van de Centraal-Iraakse overheid. De districten Akre en Sheikhan worden echter door de Kurdistan Regional Government (KRG) gecontroleerd, deze laatste oefent eveneens de facto controle uit over delen van de districten Tal Afar, Tel Kayf en Hamdanyah. Naast De Iraqi Security Forces (ISF), de milities van de PMF, de Yekîneyên Berxwedana Sengalê (YBS/ de Yezidi militie voor de verdediging van Sinjar) en de Koerdische peshmerga zijn ook tal van andere lokale, al dan niet onafhankelijk opererende, milities actief die vaak slechts kleine delen van een gebied controleren. In oktober 2020 hebben de overheid van centraal Irak en de KRG een overeenkomst gesloten over een gemeenschappelijk bestuur van het district Sinjar. Het "Sinjar Agreement" heeft als doel het vacuüm op vlak van veiligheid en administratie dat was ontstaan in de nasleep van de heerschappij van ISIS op te vullen, gewapende groepen (zoals de PKK en PMF) op te roepen de regio te verlaten, en de terugkeer van de Yezidi-bevolking te bevorderen. Het akkoord werd tot nog toe slechts gedeeltelijk geïmplementeerd en wordt afgewezen door de groepen die het gebied de facto controleren, met name de PMF en de YBS. De situatie in het district Sinjar blijft bijgevolg gespannen, het bestuurlijke en veiligheidsvacuüm houdt aan, en de milities van de PMF ontwikkelden zich tot een economisch en politiek machtsblok. Er is voorts een aanzienlijke fragmentatie onder de aanwezige veiligheidsactoren.

In de hele provincie Ninewa vinden veiligheidsincidenten plaats. In de periode van januari 2022 tot februari 2023 lag het totaal aantal veiligheidsincidenten waarbij burgerslachtoffers viel, laag. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat het gros van de dodelijke slachtoffers die bij veiligheidsincidenten in de provincie valt, tot de strijdende partijen behoort en dat het aandeel burgerslachtoffers beperkt is. Het merendeel hiervan kwam om het leven bij gerichte moorden en ontploffingen van oude munitie of improvised explosive devices (IED's).

ISIS is nog steeds aanwezig in de provincie en gebruikt deze als hun logistieke centrum. De organisatie opereert hoofdzakelijk vanuit rurale gebieden waar de verschillende veiligheidsactoren weinig of geen invloed hebben. Naast luchtaanvallen door de Iraakse luchtmacht en de internationale coalitie op mogelijke schuilplaatsen van ISIS, waren er militaire grondoperaties door de PMF en ISF tegen ISIS, maar ook aanvallen van de terroristische organisatie op de ISF, de PMF en op burgers. Begin 2022 begon de Iraakse overheid met de bouw van een betonnen muur tussen het district Sinjar en Syrië om de infiltratie van ISIS-strijders tegen te gaan.

De Turkse luchtmacht voert aanvallen uit op stellingen van de Koerdische PKK en de aan hen gelieerde YBS in het district Sinjar en in het noordoosten van Ninewa dat onder de controle van de KRG staat. Naar aanleiding van de luchtaanvallen van de Turkse strijdkrachten, stationeerden de PMF meer troepen in het district Sinjar. Uit de beschikbare informatie blijkt dat bij deze luchtaanvallen een beperkt aantal burgerslachtoffers valt.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2022 nog 1.168.619 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.9 miljoen ontheemden reeds terug naar hun regio van oorsprong. Na Erbil is Ninewa de provincie waar het meeste IDP's verblijven, om en bij de 250.000 personen. De terugkeerratio voor de provincie Ninewa bedraagt momenteel 75%, wat overeenkomt met 1.9 miljoen personen. Er zijn echter nog 665.253 personen afkomstig uit Ninewa ontheemd, wat veruit het grootste aantal is over al de Iraakse provincies heen. De terugkeerratio varieert per district. Naast stabiele relocatie elders zijn de redenen waarom IDP's niet naar hun regio van herkomst terugkeerden divers. Gebrek aan werkgelegenheid, basisvoorzieningen en woongelegenheden; een onzekere veiligheidssituatie in de regio van herkomst; een gewijzigde etnisch-religieuze bevolkingsstelling; het gebrek aan verzoeningsinitiatieven die

potentiële wraakacties dienen op te vangen; en het ontbreken van de nodige documenten worden onder meer aangehaald als obstakels voor terugkeer.

In de EUAA Guidance Note wordt aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Na een grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er niet kan gesteld worden dat de veiligheidssituatie in Irak, en meer specifiek in de provincie Ninewa, sinds de publicatie van de EASO Guidance Note in juni 2022 zodanig is gewijzigd is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Irak, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve op dat het EHRM in het arrest in de zaak *D. et al. v. Roemenië* van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken *J.K. et al. v. Zweden* (zaak nr. 59166/12) en *A.G. v. België* (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Ninewa nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Ninewa afkomstige Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Ninewa actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat je louter door je aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van je leven of je persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of jij persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Ninewa in jouw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat jij bij een terugkeer naar Ninewa een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van je leven of persoon.

Je laat na het bewijs te leveren dat jij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Ninewa. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De voorgelegde documenten, namelijk de vertaling van je attest van gezinssamenstelling, je schoolattesten, de foto's van je dagelijkse leven hier en de kaartjes van je klasgenoten en leerkrachten, wijzigen niets aan bovenstaande appreciatie. Hieruit kan immers niet blijken dat je bij terugkeer naar Irak een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou hoeven te koesteren, noch dat je het risico zou lopen op ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat in jouw hoofde geen eigen feiten werden aangehaald die een apart verzoek voor jou rechtvaardigen.

Het verzoek van je zus wordt tevens niet ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

De bestreden beslissing ten aanzien van tweede verzoekende partij, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Je verklaart dat je een Iraaks staatsburger bent en geboren bent op (...) 2008 in Sheikhan (Ninewa), waar je steeds gewoond hebt. Je bent van Koerdische origine. Je ging in Irak naar school tot het derde leerjaar. Op 19 juli 2017 reisde je samen met je gezin naar Erbil. Vandaar vertrokken jullie uit het land. Op 11 september 2018 zijn jullie in België aangekomen.

Op 27 september 2018 verzochten je vader M. K. H. H. (CG (...); O.V. (...)) en je moeder M. J. I. I. (CG (...); O.V. (...)) een eerste maal om internationale bescherming. Op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 werd het verzoek van je ouders ook in naam van jou en je zussen als vergezellende minderjarigen ingediend.

Op 9 oktober 2019 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) inzake het asielverzoek van je ouders een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing en haar argumenten werden in beroep bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) op 30 juni 2020. Ze gingen niet in cassatieberoep.

Op 1 september 2020 dienden je ouders een tweede verzoek om internationale bescherming in. Dit werd nietontvankelijk verklaard op 12 november 2020. De RvV verwierp het beroep dat ze hiertegen intekenden op 26 maart 2021. Ook het beroep dat ze indienden bij de Raad van State (RvS) werd verworpen op 22 juni 2021.

Op 8 juni 2023 dienden jij en je zus D. M. K. K. (CG (...); O.V. (...)) een verzoek in eigen naam in. Tijdens je persoonlijk onderhoud verklaar je dat je vader problemen had in Irak en dat het iets te maken had met auto's, geld en zijn vroegere collega in de autogarage. Verder heb je zelf geen problemen ondervonden in Irak. Je vreest in Irak geen toekomst te hebben. In Irak trouwen meisjes op jonge leeftijd. Je studeert hier zorg & welzijn en wil je studies dan ook hier in België afwerken. Je advocaat voegt er nog aan toe dat gezien de jarenlange onrust in Irak meisjes hun rechten niet kunnen uitoefenen in Irak en wijst er tevens op dat je reeds jarenlang in België verblijft en hier volledig geïntegreerd bent en de Europese waarden en normen hebt eigen gemaakt.

Ter staving van je verzoek leg je kopieën van volgende documenten voor: de vertaling van je attest van gezinssamenstelling, schoolattesten, foto's van je dagelijkse leven hier en brieven van je leerkrachten.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden je in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan je verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit jouw verklaringen op het Commissariaat-generaal dat je verzoek om internationale bescherming grotendeels berust op dezelfde gronden die je vader M. K. H. H. (CG (...); O.V. (...)) en moeder M. J. I. I. (CG (...); O.V. (...)) aanhaalden ter staving van hun verzoeken, namelijk de problemen met je vaders collega van de autogarage (CGVS p.4, 7). Je ouders zijn er echter niet in geslaagd aannemelijk te maken dat ze een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie koesteren of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet lopen. De beslissing van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd.

Hun tweede verzoek werd niet-ontvankelijk verklaard aangezien ze geen nieuwe elementen aanhaalden die de kans aanzienlijk groter maakten dat ze in aanmerking zouden komen voor een internationale beschermingsstatus. De beroepen die ze hiertegen intekenden, werden verworpen.

Bijgevolg kan evenmin aangenomen worden dat jij, op basis van deze zelfde motieven, wel een nood aan bescherming aannemelijk zou maken.

Zelf ben je niet goed op de hoogte van de problemen die je ouders ertoe brachten Irak te verlaten. Je komt niet verder dan te stellen dat het iets was met geld en auto's en dat iemand van het werk van je vader voor problemen zorgde. Meer weet je niet aangezien je nog zeer jong was toen je Irak verliet. Er kan echter worden aangenomen dat je ondertussen wel zou informeren naar de precieze omstandigheden van jullie vertrek. Hetgeen je naliet te doen en de ernst en geloofwaardigheid van jullie vrees verder relativeert. In ieder geval heb je zelf geen problemen ondervonden in Irak (CGVS p.6-7). Dit wijst allerminst op een gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer.

Jouw verwijzing naar het feit dat meisjes jong huwen in Irak en hierdoor niet kunnen studeren, heeft geen betrekking op jou persoonlijk. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) maakte je bovendien geen melding van een vrees voor vroege huwelijken in Irak. In jouw geval willen je ouders je in ieder geval niet op jonge leeftijd uithuwelijken. Bovendien willen ze dat je verder studeert (CGVS p.4, 7).

Wat de toevoeging van je advocaat betreft kan worden gezegd dat een loutere verwijzing naar de huidige algemene situatie in jouw regio onvoldoende is om gewag te maken van een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging overeenkomstig de Vluchtelingenconventie (CGVS p.8). Als je wordt gevraagd of je bepaalde waarden en normen in Europa hebt eigen gemaakt, dewelke een probleem zouden kunnen opleveren met bepaalde mensen bij terugkeer, antwoordt je dat dit niet het geval is en weet je niet met wie je problemen zou kunnen ondervinden omwille van je verblijf in België.

Dat jij graag in België wil blijven hier je studies wil afwerken en een goede toekomst uitbouwen en hier reeds volledig geïntegreerd bent, heeft geen uitstaans met jouw asielmotieven en is geenszins van die aard om een ander licht te werpen op bovenstaande bevindingen (CGVS p.4, 6-8). Dit ressorteert niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie en evenmin onder het toepassingsgebied van de regelgeving inzake de subsidiaire bescherming.

Er dient voorts te worden gewezen op het feit dat je ouders zelf geen nieuw verzoek om internationale bescherming indienden nadat hun weigeringsbeslissing definitief werd (CGVS 23/11142A p.8). Nochtans komen de motieven die tijdens jouw verzoek worden aangehaald grotendeels overeen met hetgeen zij tijdens hun verzoek aanhaalden. Er kan dus redelijkerwijze van worden uitgegaan dat indien deze motieven op waarheid zouden berusten, ook je ouders zelf terug een verzoek om internationale bescherming zouden indienen om alsnog een beschermingsstatus te bekomen. De vaststelling dat ze er niet voor kozen een nieuw verzoek in te dienen ondermijnt dan ook nogmaals de ernst van jullie voorgehouden vrees voor vervolging en doet ook het vermoeden rijzen dat jouw ouders de mogelijkheid om hun minderjarige kinderen een persoonlijk verzoek om internationale bescherming te laten indienen gebruiken ten einde jullie recht op opvang, dan wel jullie verblijf op het Belgisch grondgebied te verlengen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de EUAA Country Guidance Note: Iraq van juni 2022 (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire

beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie de COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update), beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf; en het EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds 2013 grotendeels werd bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Sinds het verlies van het laatste grondgebied in Irak voert ISIS een low-level-guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten het Iraakse leger, de politie, de Popular Mobilization Forces (PMF), en lokale gezagsdragers. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld door de restanten van de Islamitische Staat in 2022 en begin 2023 op een vergelijkbaar pijl bleef met het jaar daarvoor. Ook in 2022 en begin 2023 is ISIS een ruraal fenomeen en houdt het zich schuil in ontoegankelijke gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het aanvallen uitvoert. Het lagere niveau van geweld toe te schrijven aan ISIS is over het hele land duidelijk voelbaar. Grootschalige aanvallen zijn uitzonderlijk geworden. Zelfmoordaanslagen zijn zo goed als verdwenen, alsook aanslagen met een hoog aantal burgerslachtoffers.

De sjiiitische milities van de PMF hebben in 2020-2021 hun greep op het voormalige ISIS-territorium in Centraal-Irak versterkt. Ook in 2022 wisten de PMF verder aan invloed te winnen, en drongen zij verder door in hoge posities binnen de regering.

De parlementaire verkiezingen van oktober 2021 zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De daaropvolgende regeringsvorming heeft tot grote spanningen geleid tussen de sjiiitische politieke partijen onderling. De politieke strijd die daarop volgde ontaarde in augustus 2022 in een openlijke confrontatie tussen de Sadristen en hun tegenstanders van het meer pro-Iraanse Coordination Framework. Het geweld bleef in Bagdad beperkt tot de Internationale Zone. In Zuid-Irak werden vooral de kantoren van pro-Iraanse milities aangevallen door Sadristische militanten. In Basra kwam het tot schietpartijen in het centrum van de stad. Buiten de door sjiiten gedomineerde delen van het land is het niet tot rellen of gevechten gekomen. In Noord-Irak en in de rest van Centraal-Irak bleef het rustig. Door bemiddeling uit verschillende hoeken kon een grootschalige confrontatie vermeden worden en trokken de Sadristen zich terug. De slachtoffers die bij deze opstoot van het geweld te betreuren vielen, vielen hoofdzakelijk onder de betogers, zijnde leden van de Sadristische Vredesbrigades, onder de pro-Iraanse PMF die tegen de betogers vochten, en onder de veiligheidsdiensten. Op 13 oktober 2022 werd Abdul Latif Rashid van de Koerdische partij Patriotische Unie van Koerdistan (PUK) verkozen tot nieuwe president van Irak. Het Iraakse parlement heeft op 27 oktober 2022 de nieuwe regering onder leiding van Mohammed Shya al-Sudani van de Dawa partij verkozen waarmee de politieke patstelling, die een volledig jaar had geduurd, kon worden doorbroken.

De VS en Iran hebben verder beiden een militaire aanwezigheid in het land. Zowel in 2020 als 2021 kwam het tot vijandelijkheden tussen de VS enerzijds en pro-Iraanse milities anderzijds. Dit heeft tot een hele reeks aanslagen op militaire en andere instellingen van de VS in Irak geleid. De terugtrekking van de Amerikaanse grondtroepen was tegen eind 2021 afgerond, maar dit betekent niet het volledige einde van de Amerikaanse aanwezigheid. Er blijft nog altijd een beperkte capaciteit voorhanden die soms het doelwit van aanvallen wordt.

Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Bijgevolg dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar je afkomstig bent. Gezien je verklaringen met betrekking tot je herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in

de provincie Ninewa te worden beoordeeld. Dit gebied omvat negen districten: Mosul, Tel Kayf, Sheikhan, Akre, Tel Afar, Sinjar, Ba'aj, al-Hatra en Hamdaniya.

De provincie Ninewa is ondanks een soennitisch Arabische meerderheid één van de meest etnisch diverse provincies van Irak. De controle van de provincie is verdeeld over verschillende actoren en komt niet overeen met de officiële grenzen. Formeel valt de provincie onder het gezag van de Centraal-Iraakse overheid. De districten Akre en Sheikhan worden echter door de Kurdistan Regional Government (KRG) gecontroleerd, deze laatste oefent eveneens de facto controle uit over delen van de districten Tal Afar, Tel Kayf en Hamdanyah. Naast De Iraqi Security Forces (ISF), de milities van de PMF, de Yekîneyên Berxwedana Sengalê (YBS/ de Yezidi militie voor de verdediging van Sinjar) en de Koerdische peshmerga zijn ook tal van andere lokale, al dan niet onafhankelijk opererende, milities actief die vaak slechts kleine delen van een gebied controleren. In oktober 2020 hebben de overheid van centraal Irak en de KRG een overeenkomst gesloten over een gemeenschappelijk bestuur van het district Sinjar. Het "Sinjar Agreement" heeft als doel het vacuüm op vlak van veiligheid en administratie dat was ontstaan in de nasleep van de heerschappij van ISIS op te vullen, gewapende groepen (zoals de PKK en PMF) op te roepen de regio te verlaten, en de terugkeer van de Yezidi-bevolking te bevorderen. Het akkoord werd tot nog toe slechts gedeeltelijk geïmplementeerd en wordt afgewezen door de groepen die het gebied de facto controleren, met name de PMF en de YBS. De situatie in het district Sinjar blijft bijgevolg gespannen, het bestuurlijke en veiligheidsvacuüm houdt aan, en de milities van de PMF ontwikkelden zich tot een economisch en politiek machtsblok. Er is voorts een aanzienlijke fragmentatie onder de aanwezige veiligheidsactoren.

In de hele provincie Ninewa vinden veiligheidsincidenten plaats. In de periode van januari 2022 tot februari 2023 lag het totaal aantal veiligheidsincidenten waarbij burgerslachtoffers viel, laag. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat het gros van de dodelijke slachtoffers die bij veiligheidsincidenten in de provincie valt, tot de strijdende partijen behoort en dat het aandeel burgerslachtoffers beperkt is. Het merendeel hiervan kwam om het leven bij gerichte moorden en ontploffingen van oude munitie of improvised explosive devices (IED's).

ISIS is nog steeds aanwezig in de provincie en gebruikt deze als hun logistieke centrum. De organisatie opereert hoofdzakelijk vanuit rurale gebieden waar de verschillende veiligheidsactoren weinig of geen invloed hebben. Naast luchtaanvallen door de Iraakse luchtmacht en de internationale coalitie op mogelijke schuilplaatsen van ISIS, waren er militaire grondoperaties door de PMF en ISF tegen ISIS, maar ook aanvallen van de terroristische organisatie op de ISF, de PMF en op burgers. Begin 2022 begon de Iraakse overheid met de bouw van een betonnen muur tussen het district Sinjar en Syrië om de infiltratie van ISIS-strijders tegen te gaan.

De Turkse luchtmacht voert aanvallen uit op stellingen van de Koerdische PKK en de aan hen gelieerde YBS in het district Sinjar en in het noordoosten van Ninewa dat onder de controle van de KRG staat. Naar aanleiding van de luchtaanvallen van de Turkse strijdkrachten, stationeerden de PMF meer troepen in het district Sinjar. Uit de beschikbare informatie blijkt dat bij deze luchtaanvallen een beperkt aantal burgerslachtoffers valt.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2022 nog 1.168.619 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.9 miljoen ontheemden reeds terug naar hun regio van oorsprong. Na Erbil is Ninewa de provincie waar het meeste IDP's verblijven, om en bij de 250.000 personen. De terugkeerratio voor de provincie Ninewa bedraagt momenteel 75%, wat overeenkomt met 1.9 miljoen personen. Er zijn echter nog 665.253 personen afkomstig uit Ninewa ontheemd, wat veruit het grootste aantal is over al de Iraakse provincies heen. De terugkeerratio varieert per district. Naast stabiele relocatie elders zijn de redenen waarom IDP's niet naar hun regio van herkomst terugkeerden divers. Gebrek aan werkgelegenheid, basisvoorzieningen en woongelegenheid; een onzekere veiligheidssituatie in de regio van herkomst; een gewijzigde etnisch-religieuze bevolkingsamenstelling; het gebrek aan verzoeningsinitiatieven die potentiële wraakacties dienen op te vangen; en het ontbreken van de nodige documenten worden onder meer aangehaald als obstakels voor terugkeer.

In de EUAA Guidance Note wordt aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Na een grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er niet kan gesteld worden dat de veiligheidssituatie in Irak, en meer specifiek in de provincie Ninewa, sinds de publicatie van de EASO Guidance Note in juni 2022 zodanig is gewijzigd is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Irak, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve op dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. v. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending

van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Ninewa nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Ninewa afkomstige Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Ninewa actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat je louter door je aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van je leven of je persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of jij persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Ninewa in jouw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat jij bij een terugkeer naar Ninewa een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van je leven of persoon.

Je laat na het bewijs te leveren dat jij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Ninewa. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De voorgelegde documenten, meer bepaald de vertaling van je attest van gezinssamenstelling, je schoolattesten, de foto's van je dagelijkse leven hier en de kaartjes van je klasgenoten en brieven van je leerkrachten, wijzigen niets aan bovenstaande appreciatie. Hieruit kan immers niet blijken dat je bij terugkeer naar Irak een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou hoeven te koesteren, noch dat je het risico zou lopen op ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat in jouw hoofde geen eigen feiten werden aangehaald die een apart verzoek voor jou rechtvaardigen.

Het verzoek van je zus wordt tevens niet ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de rechtspleging

Eerste verzoekende partij, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 303 407, is de zus van tweede verzoekende partij, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 303 387. Verzoekende partijen beroepen zich op dezelfde vluchtmotieven en de bestreden beslissingen die ten aanzien van hen werden genomen, zijn gebaseerd op quasi dezelfde weigeringsmotieven. In beide verzoekschriften worden dezelfde middelen aangevoerd met een identiek betoog. Gelet op het voorgaande moeten beide zaken, omwille van hun onderlinge verknochtheid en met het oog op een goede rechtsbedeling, worden samengevoegd.

3. Over de gegrondheid van de beroepen

3.1. De verzoekschriften

In een enig middel voeren verzoekende partijen de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van de artikelen 48 tot en met 48/6 en 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de

Vreemdelingenwet), artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag) en van de beginselen van behoorlijk bestuur waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, de redelijke termijneis, het rechtszekerheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht. Ook voeren zij de schending aan van het vertrouwensbeginsel, de formele motiveringsplicht vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991).

Vooreerst bekritisieren verzoekende partijen het gegeven dat de bestreden beslissingen door de commissaris-generaal niet werd getroffen binnen een termijn van vijftien werkdagen na ontvangst van het verzoek zoals bepaald in artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Er wordt in dit verband aangevoerd dat nergens wordt uiteengezet waarom de wettelijk vereiste termijn niet kon worden gerespecteerd en dat naast artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet ook de redelijke termijneis, het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel werden geschonden.

Voorts stellen verzoekende partijen het niet eens te zijn met motieven van de bestreden beslissingen. Verzoekende partijen betogen hier dat zij tijdens hun eigen verzoeken om internationale bescherming hun persoonlijke vrees bij terugkeer naar Irak hebben benadrukt. Zo haalden zij onder meer aan dat zij vrezen voor hun toekomst en leven bij terugkeer naar Irak omwille van hun langdurig verblijf in Europa en de westerse normen en waarden die zij zich eigen hebben gemaakt. Hun identiteit staat haaks op de situatie in Irak, aldus verzoekende partijen.

Er wordt in de verzoekschriften toegelicht dat verzoekende partijen afkomstig zijn uit Ninewa, dat zij van Koerdische origine zijn en een beperkte scholing genoten in Irak. Verzoekende partijen vervolgen dat zij samen met hun ouders uit Erbil zijn vertrokken en in België aankwamen op 11 september 2018, wat neerkomt op een periode van meer dan 6,5 jaar afwezigheid uit Irak. Ze voeren aan dat zij sindsdien niet zijn teruggekeerd naar Irak, zij meer dan vijf jaar in België verblijven, hier verder opgroeiden en les volgen in Nederlands onderwijs, zoals gestaafd wordt door de reeds neergelegde documenten. Hierbij wordt overigens aangestipt dat de persoonlijke onderhouden van de verzoekende partijen in het Nederlands gevoerd werden en zij geen gebruik maakten van een tolk.

In de verzoekschriften wordt vervolgens aangestipt dat de minderjarigen, jonge vrouwen betreffen met zeer beperkte contacten in Iran en zij afhankelijk zijn van hun familie om te voorzien in hun basisbehoeften. In het bijzonder wordt er door de verzoekende partijen op gewezen dat zij bij een terugkeer naar Irak dreigen terecht te komen in een cultuur waarbij geweld tegen vrouwen genormaliseerd is. Zij bevinden zich bovendien in een erg zwakke (kwetsbare) situatie, zowel op sociaal als economisch vlak, aldus verzoekende partijen. Zij menen vervreemd geraakt te zijn van de samenleving in Irak en wijzen erop dat zij een erg westerse levensstijl hebben ontwikkeld doorheen hun langdurig verblijf in België. Verder wordt er aangevoerd dat verzoekende partijen voor hun vertrek uit Irak al enigszins gevormd waren naar de Irakese gebruiken, waarden en normen doch zij hun verdere adolescentie – een belangrijke en bijzondere fase in de ontwikkeling van een jongere, aangezien deze als vormende jaren kunnen worden beschouwd – doormaakten buiten Irak en in België. Deze vormende jaren zijn volgens verzoekende partijen essentieel in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, waardoor zij zich, gelet op de blootstelling aan de Belgische samenleving, zelfs onbewust “westerse” gedragingen en kenmerken eigen kunnen hebben gemaakt. Verzoekende partijen geven aan dat uit de stukken uit het dossier en hun verklaringen blijkt dat significante personen in hun leven hier in België hun waarden en visies hebben beïnvloed en deze verder hebben ontwikkeld. Ze benadrukken ondertussen meer dan vijf jaar in België te verblijven en onderstrepen dat de bijgebrachte documenten dan ook blijf geven van een goede integratie in de Belgische samenleving.

Verzoekende partijen oordelen dat uit dit alles blijkt dat zij sinds hun aankomst in België zijn ondergedompeld in de Belgische samenleving en noodzakelijkerwijze met westerse waarden en opvatting werden geconfronteerd. Er kan naar mening van verzoekende partijen dan ook minstens worden aangenomen dat hun actieve deelname aan de Belgische samenleving via onderwijs, vrije tijd en het zich eigen maken van één van de landstalen, een impact heeft op hun ontwikkeling als jonge adolescenten en de manier waarop zij zich gedragen, wat het risico, dat zij in geval van terugkeer naar hun regio van herkomst zullen worden gepercipieerd als aangetast door westerse waarden en normen, in belangrijke mate verhoogt.

In de verzoekschriften wordt beklemtoond dat verzoekende partijen zich hierdoor een levensstijl eigen hebben gemaakt die in sterk contrast staat met de heersende waarden en normen in Irak, minstens worden zij als een “westerling” beschouwd door hun persoonlijke achtergrond bij een terugkeer naar Irak. In dit verband wordt nog aangehaald dat verzoekende partijen door hun jarenlange afwezigheid uit Irak geen ervaring of kennis meer hebben over hoe zij zich dienen te gedragen in deze (sterk veranderde) samenleving.

Daarnaast wordt in de verzoekschriften aangevoerd dat de vrees van verzoekende partijen is gericht op hun langdurig verblijf in Europa, waardoor zij geacht worden een zekere welstand tot stand te hebben gebracht (of minstens hun familie) en zij een levensstijl hebben eigen gemaakt die afwijkt van de heersende cultuur in Irak waardoor zij dreigen het slachtoffer te worden van afpersing of ontvoering als jonge maar afhankelijke vrouwen. Er wordt geconcludeerd dat al deze elementen de vrees vormen die verzoekende partijen eveneens hebben bij een terugkeer naar Irak, hetgeen een persoonlijke vrees betreft.

Tot slot wijzen verzoekende partijen erop dat ook socio-economische overwegingen (zoals huisvestings- en tewerkstellingsperspectieven) relevant zijn in het geval waarbij de omstandigheden waarmee een terugkerende asielzoeker zal worden geconfronteerd zélf oplopen tot een onmenselijke of vernederende behandeling (dit in het kader van artikel 3 van het EVRM).

3.2. Beoordeling

3.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in onder meer artikel de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit de verzoekschriften blijkt dat verzoekende partijen deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het enig middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

Waar verzoekende partijen betogen dat de beslissingstermijn van vijftien dagen bepaald in artikel 57/6, § 3 van de Vreemdelingenwet niet werd gerespecteerd door de commissaris-generaal, waardoor deze volgens hen niet meer over de mogelijkheid zou hebben beschikt om hun beschermingsverzoeken niet-ontvankelijk te beschouwen en zij tevens bekritisieren dat de bestreden beslissingen geen motivering verschaffen waarom deze termijn niet kon worden gerespecteerd, wordt op het volgende gewezen. De in artikel 57/6, § 3 van de Vreemdelingenwet voorziene termijn van 15 werkdagen, die begint te rekenen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden aan het Commissariaat-generaal, betreft een termijn van orde en – in tegenstelling tot wat in de verzoekschriften lijkt te worden betoogd – voorziet de Vreemdelingenwet geen sanctie indien deze termijn wordt overschreden. Een overschrijding ervan wordt in deze beroepsprocedure niet gesanctioneerd.

Evenmin wordt de commissaris-generaal opgelegd om in zijn beslissing op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° uitleg te vermelden waarom de vooropgestelde termijn niet werd nageleefd.

Verzoekende partijen tonen overigens niet aan dat deze omissies en de huidige weergegeven motivering hen niet in staat zouden stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de huidige bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

Deze onderdelen van het middel, inzake de formele motiveringsplicht, het vertrouwensbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel en de 'redelijke termijneis', kunnen in zoverre niet aangenomen worden.

3.2.2. De bestreden beslissingen zijn genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer hij of zij geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

In de memorie van toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° lid van de Vreemdelingenwet wordt gesteld: *“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden*

dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.” (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108). Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

3.3.3. Na lezing van de administratieve dossiers, stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal op goede gronden motiveert dat verzoekende partijen geen eigen feiten aanhalen die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen in de zin van artikel 57/6, § 3, 6°, *juncto* artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Samen met de commissaris-generaal dient vastgesteld te worden dat de verzoeken om internationale bescherming van verzoekende partijen bijna uitsluitend berusten op de feiten die hun ouders in hun verzoeken om internationale bescherming aangehaald hebben.

3.3.3.1. In de bestreden beslissingen wordt er vooreerst met reden gemotiveerd dat uit de verklaringen van verzoekende partijen blijkt dat hun beschermingsverzoeken tevens grotendeels berusten op dezelfde gronden die hun ouders aanhaalden ter staving van hun verzoeken, namelijk de problemen met hun vaders baas van de autogarage. De commissaris-generaal stipt met reden aan dat de ouders er echter niet in zijn geslaagd aannemelijk te maken dat ze een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag koesteren of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet lopen. De beslissingen van het CGVS werden door de Raad bevestigd in het arrest nr. 237 655 van 30 juni 2020.

Er wordt in de bestreden beslissingen pertinent vervolgd dat het tweede beschermingsverzoek van de ouders door het CGVS niet-ontvankelijk werd verklaard aangezien ze geen nieuwe elementen aanhaalden die de kans aanzienlijk groter maakten dat ze in aanmerking zouden komen voor een internationale beschermingsstatus. De beroepen die ze hiertegen indienden werden verworpen bij arresten nrs. 251 728 en 251 727 van 26 maart 2021. De cassatieberoepen tegen voormelde arresten van de Raad werden verworpen op 22 juni 2021.

Bijgevolg kan evenmin aangenomen worden dat verzoekende partijen op basis van deze zelfde motieven, wel een nood aan bescherming aannemelijk zouden maken.

Hierbij geeft de commissaris-generaal met reden aan dat verzoekende partijen overigens zelf niet goed op de hoogte zijn van de problemen die hun ouders ertoe brachten Irak te verlaten. Ze komen niet verder dan te stellen dat het iets was met geld en auto's en dat de baas van hun vader voor problemen zorgde; meer weten ze niet aangezien ze nog zeer jong waren toen ze Irak verlieten. De Raad treedt hierbij evenwel de conclusie van verwerende partij bij dat kan worden aangenomen dat verzoekende partijen ondertussen wel zouden informeren naar de precieze omstandigheden van hun vertrek, hetgeen ze nalieten te doen wat de ernst en geloofwaardigheid van hun vrees verder relativeert.

In ieder geval merkt de commissaris-generaal terecht op dat verzoekende partijen zelf geen problemen ondervonden in Irak (persoonlijk onderhoud eerste verzoekende partij, p. 7; persoonlijk onderhoud tweede verzoekende partij, p.6-7). Dit wijst allerminst op een gegronde vervolgingsvrees bij terugkeer.

Waar verzoekende partijen hebben verwezen naar het feit dat meisjes jong huwen in Irak en hierdoor niet kunnen studeren, merkt de Raad samen met verwerende partij op dat dit geen betrekking heeft op de persoonlijke, individuele situatie van verzoekende partijen nu hun ouders hen in ieder geval niet op jonge leeftijd willen uithuwelijken en willen dat ze verder studeren (persoonlijk onderhoud eerste verzoekende partij, p. 8; persoonlijk onderhoud tweede verzoekende partij, p. 7). Bovendien betwisten noch weerleggen verzoekende partijen de vaststelling dat ze bij de Dienst Vreemdelingenzaken geen melding maakten van een vrees wegens vroege huwelijken in Iran.

Voorts heeft de commissaris-generaal terdege gemotiveerd dat het gegeven dat verzoekende partijen graag in België willen blijven, hier hun studies willen afmaken en een goede toekomst willen uitbouwen, geen uitstaans heeft met hun vluchtmotieven en geenszins van die aard is om een ander licht te werpen op bovenstaande bevindingen. Dit ressorteert niet onder het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag en evenmin onder het toepassingsgebied van de regelgeving inzake de subsidiaire bescherming.

Inzake de toevoeging van de advocaat tijdens het persoonlijk onderhoud van tweede verzoekende partij dat gezien de jarenlange onrust in Irak meisjes hun rechten niet kunnen uitoefenen in Irak waarbij tevens wordt gewezen op het jarenlang verblijf in België en de integratie alhier wordt samen met de

commissaris-generaal in de eerste plaats opgemerkt dat een loutere verwijzing naar de huidige algemene situatie in Irak en de verwijzing in de verzoekschriften naar de cultuur van geweld tegen vrouwen, onvoldoende is om gewag te maken van een persoonlijke en gegronde vervolgingsvrees overeenkomstig het Vluchtelingenverdrag. In dit verband dient herhaald te worden dat verzoekende partijen zelf geen concrete persoonlijke problemen in Irak hebben aangehaald.

Waar verzoekende partijen menen omwille van hun langdurig verblijf in België zich westerse normen en waarden eigen te hebben gemaakt waarbij ze tevens verwijzen naar hun scholing in België, hun kennis van het Nederlands met onder meer foto's van hun dagelijks leven en brieven van klasgenoten en leerkrachten, besluit de Raad dat, alhoewel de inspanningen tot integratie middels hun schooltraject lovenswaardig zijn, zij hiermee niet nader aantonen dat zij daadwerkelijk zijn verwesterd of dat zij als dusdanig zouden worden gepercipieerd en dreigen in Irak in een dermate negatieve aandacht te komen dat zij op grond hiervan een beschermingsnood aannemelijk maken, dan wel dat zij hierdoor dreigen niet in staat te zijn de heersende regels en normen binnen de Iraakse samenleving op te volgen.

In casu kan uit de aangebrachte elementen niet worden afgeleid dat verzoekende partijen zich fundamentele westerse maatschappelijke normen en waarden hebben geïnternaliseerd die raken aan hun identiteit en morele integriteit waardoor een vrees voor vervolging in hun hoofde zou kunnen worden vastgesteld. Het tegendeel wordt door hen alleszins niet in concreto aannemelijk gemaakt door voornamelijk hun schooltraject en afwezigheid uit Irak te benadrukken.

Verzoekende partijen tonen met hun betoog niet aan dat zij zich een bepaalde levensstijl hebben eigen gemaakt waardoor er in hun hoofde sprake is van gewijzigd gedrag, een houding of een uiterlijk die zouden kunnen worden beschouwd als fundamentele kenmerken van hun identiteit en waarvan niet zou kunnen worden geëist dat zij deze opgeven, noch dat deze niet te verenigen zijn met de in Irak heersende normen en regels. De Raad stipt in dit verband tevens aan dat tweede verzoekende partij uitdrukkelijk verklaarde geen westerse waarden of normen te hebben eigen gemaakt (persoonlijk onderhoud, p. 8).

Er moet hierbij vastgesteld worden dat zelfs zo kan worden aangenomen dat verzoekende partijen een deel van hun vormende jaren buiten Irak hebben doorgebracht, verzoekende partijen nalaten om in concreto aan te tonen dat hun louter verblijf in België hen dermate zou hebben verwesterd dat zij niet zouden kunnen terugkeren naar en/of aarden in Irak, te meer zij tot 2017 in Irak hebben gewoond, er school hebben gelopen en wat contact hadden met nichtjes/vriendinnen, Koerdisch spreken en een beetje Arabisch begrijpen/spreken, zich identificeren als een moslim alsook aldaar nog steeds een familiaal netwerk hebben waaronder een paternale grootvader, paternale grootmoeder, twee paternale ooms en een paternale tante, een maternale oom en maternale tante (persoonlijk onderhoud eerste verzoekende partij, p. 5-7; persoonlijk onderhoud tweede verzoekende partij, p.4-6).

Zodoende kan niet worden aangenomen dat verzoekende partijen totaal vervreemd zouden zijn van de Iraakse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zouden kunnen maken bij terugkeer.

Waar verzoekende partijen er tot slot op wijzen dat ook socio-economische overwegingen (zoals huisvestings- en tewerkstellingsperspectieven) relevant zijn in het geval waarbij de omstandigheden waarmee een terugkerende asielzoeker zal worden geconfronteerd zélf oplopen tot een onmenselijke of vernederende behandeling (dit in het kader van artikel 3 van het EVRM), wordt op het volgende gewezen.

Aangaande de levensomstandigheden in Irak, dient te worden gewezen op artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet dat betrekking heeft op *“situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade”* (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, pt. 32). Het risico waaraan een verzoeker in zijn land wordt blootgesteld, moet dus specifiek, dit is individueel, van aard zijn. Uit een samenlezing met de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt verder duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, *M.P.*, pt. 51 en 57-58).

Een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie kan aldus niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet vallen. De omstandigheid dat verzoekende partijen menen omwille van de algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Irak het risico te kunnen lopen om niet in hun elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien, doch hen niet opzettelijk de beschikbare sociale voorzieningen worden geweigerd, volstaat niet om hen subsidiaire bescherming te verlenen. In casu blijkt niet dat verzoekende partijen in deze context persoonlijk worden geïsoleerd of dat zij behoren tot een groep van geïsoleerde personen. Verzoekende partijen, die wettelijk zijn vertegenwoordigd door hun ouders wiens beschermingsverzoeken tevens negatief werden afgesloten en die tevens over een familiaal netwerk in

Irak beschikken, tonen immers niet aan dat zij bij terugkeer naar Irak door een actor op intentionele en gerichte wijze zouden worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij zij niet in hun elementaire levensbehoeften zouden kunnen voorzien. Bijgevolg kan niet zonder meer worden aangenomen dat verzoekende partijen, bovenstaande vaststellingen in acht genomen, indien zij zouden terugkeren naar Irak zouden terechtkomen in een mensonwaardige situatie als gevolg van een intentioneel menselijk handelen in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

De Raad wijst er verder op dat humanitaire of socio-economische overwegingen in geval van terugkeer naar het land van herkomst niet noodzakelijk verband houden met de vraag of er een reëel risico op behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM bestaat. Het terugsturen van personen naar hun land van oorsprong waar ze als gevolg van de naoorlogse situatie moeilijkheden op socio-economisch vlak zullen ondervinden, bereikt immers niet het niveau van hardheid dat door artikel 3 van het EVRM wordt vereist (EHRM 14 oktober 2003, nr. 17837/03, T./Verenigd Koninkrijk). Socio-economische overwegingen, zoals huisvestings- en tewerkstellingsperspectieven, zijn bijgevolg slechts relevant in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee de terugkerende verzoeker om internationale bescherming zelf zal worden geconfronteerd met een mensonterende behandeling. In het dossier van verzoekende partijen, zijn gelet op voorgaande vaststellingen, geen elementen aanwezig die een dergelijke situatie in hun hoofde suggereren. Er wordt niet aangetoond dat verzoekende partijen, die een familiaal netwerk in Irak hebben, bij terugkeer zullen worden geconfronteerd met een dusdanige ernstige beperking van de bestaansmogelijkheden dat het voor hen onmogelijk zal zijn om op maatschappelijk en sociaal gebied te kunnen functioneren. Uit niets blijkt bijgevolg dat verzoekende partijen bij een eventuele terugkeer naar Irak in een situatie van verregaande materiële deprivatie terecht zouden komen.

3.3.3.2. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

De Raad moet er in dit verband evenwel op wijzen dat in het kader van de beschermingsverzoeken van de ouders reeds werd geoordeeld dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan de beweerde herkomst uit Sheikhan (Ninewa). Verzoekende partijen volharden in hun herkomstregio doch brengen geen elementen aan die hier een ander licht op kunnen werpen.

De reeds eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid omtrent het voorgehouden recente verblijf in Sheikhan leidt ertoe dat de Raad niet in de mogelijkheid verkeert om zich een correct beeld te vormen van het profiel van verzoekende partijen, de exacte regio van waar zij afkomstig zijn en de plaats(en) waar zij de voorbije jaren hebben verbleven, van een eventueel verblijf in andere derde landen en van eventuele verblijfsalternatieven in of buiten het land van herkomst. Dit verhindert de asielinstanties om een juist beeld te vormen over de werkelijke nood aan bescherming.

Voor de aanvragers van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst niet volstaan doch moeten zij enig verband met hun persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Er moet rekening worden gehouden met de feitelijke toestand, dit is de toestand in de regio waar de aanvragers in het land van herkomst feitelijk verbleven. De subsidiaire beschermingsstatus kan gelet op voorgaande vaststellingen niet worden toegekend. Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekende partijen voor de komst naar België of over de vraag of verzoekende partijen en hun ouders afkomstig zijn uit een regio waar geen risico in de zin van artikel 48/5 § 3 van de Vreemdelingenwet aanwezig is.

Volledigheidshalve merkt de Raad op dat uit de door verwerende partij in de bestreden beslissingen doorgevoerde analyse hoe dan ook niet kan blijken dat er actueel in de beweerde regio van herkomst een situatie aanwezig is die valt onder het bepaalde in artikel 48/4, § 2, c) van Vreemdelingenwet.

In dit verband kan integraal gewezen worden op de omstandige motivering in de bestreden beslissingen:

“Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie de COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update), beschikbaar op <https://www.cgra.be/sites/default/>

files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf; en het EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds 2013 grotendeels werd bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Sinds het verlies van het laatste grondgebied in Irak voert ISIS een low-level-guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten het Iraakse leger, de politie, de Popular Mobilization Forces (PMF), en lokale gezagsdragers. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld door de restanten van de Islamitische Staat in 2022 en begin 2023 op een vergelijkbaar pijl bleef met het jaar daarvoor. Ook in 2022 en begin 2023 is ISIS een ruraal fenomeen en houdt het zich schuil in ontoegankelijke gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het aanvallen uitvoert. Het lagere niveau van geweld toe te schrijven aan ISIS is over het hele land duidelijk voelbaar. Grootschalige aanvallen zijn uitzonderlijk geworden. Zelfmoordaanslagen zijn zo goed als verdwenen, alsook aanslagen met een hoog aantal burgerslachtoffers.

De sjiitische milities van de PMF hebben in 2020-2021 hun greep op het voormalige ISIS-territorium in Centraal-Irak versterkt. Ook in 2022 wisten de PMF verder aan invloed te winnen, en drongen zij verder door in hoge posities binnen de regering.

De parlementaire verkiezingen van oktober 2021 zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De daaropvolgende regeringsvorming heeft tot grote spanningen geleid tussen de sjiitische politieke partijen onderling. De politieke strijd die daarop volgde ontaarde in augustus 2022 in een openlijke confrontatie tussen de Sadristen en hun tegenstanders van het meer pro-Iraanse Coordination Framework. Het geweld bleef in Bagdad beperkt tot de Internationale Zone. In Zuid-Irak werden vooral de kantoren van pro-Iraanse milities aangevallen door Sadristische militanten. In Basra kwam het tot schietpartijen in het centrum van de stad. Buiten de door sjiieten gedomineerde delen van het land is het niet tot rellen of gevechten gekomen. In Noord-Irak en in de rest van Centraal-Irak bleef het rustig. Door bemiddeling uit verschillende hoeken kon een grootschalige confrontatie vermeden worden en trokken de Sadristen zich terug. De slachtoffers die bij deze opstoot van het geweld te betreuren vielen, vielen hoofdzakelijk onder de betogers, zijnde leden van de Sadristische Vredesbrigades, onder de pro-Iraanse PMF die tegen de betogers vochten, en onder de veiligheidsdiensten. Op 13 oktober 2022 werd Abdul Latif Rashid van de Koerdische partij Patriotische Unie van Koerdistan (PUK) verkozen tot nieuwe president van Irak. Het Iraakse parlement heeft op 27 oktober 2022 de nieuwe regering onder leiding van Mohammed Shya al-Sudani van de Dawa partij verkozen waarmee de politieke patstelling, die een volledig jaar had geduurd, kon worden doorbroken.

De VS en Iran hebben verder beiden een militaire aanwezigheid in het land. Zowel in 2020 als 2021 kwam het tot vijandelijkheden tussen de VS enerzijds en pro-Iraanse milities anderzijds. Dit heeft tot een hele reeks aanslagen op militaire en andere instellingen van de VS in Irak geleid. De terugtrekking van de Amerikaanse grondtroepen was tegen eind 2021 afgerond, maar dit betekent niet het volledige einde van de Amerikaanse aanwezigheid. Er blijft nog altijd een beperkte capaciteit voorhanden die soms het doelwit van aanvallen wordt.

Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Bijgevolg dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar je afkomstig bent. Gezien je verklaringen met betrekking tot je herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa te worden beoordeeld. Dit gebied omvat negen districten: Mosul, Tel Kayf, Sheikhan, Akre, Tel Afar, Sinjar, Ba'aj, al-Hatra en Hamdaniya.

De provincie Ninewa is ondanks een soennitisch Arabische meerderheid één van de meest etnisch diverse provincies van Irak. De controle van de provincie is verdeeld over verschillende actoren en komt niet overeen met de officiële grenzen. Formeel valt de provincie onder het gezag van de Centraal-Iraakse overheid. De districten Akre en Sheikhan worden echter door de Kurdistan Regional Government (KRG) gecontroleerd, deze laatste oefent eveneens de facto controle uit over delen van de districten Tal Afar, Tel Kayf en Hamdanyah. Naast De Iraqi Security Forces (ISF), de milities van de PMF, de Yekîneyên Berxwedana Sengalê (YBS/ de Yezidi militie voor de verdediging van Sinjar) en de Koerdische peshmerga zijn ook tal van andere lokale, al dan niet onafhankelijk opererende, milities actief die vaak slechts kleine delen van een gebied controleren. In oktober 2020 hebben de overheid van centraal Irak en de KRG een overeenkomst gesloten over een gemeenschappelijk bestuur van het district Sinjar. Het "Sinjar Agreement" heeft als doel het vacuüm op vlak van veiligheid en administratie dat was ontstaan in de nasleep van de heerschappij van ISIS op te vullen, gewapende groepen (zoals de PKK en PMF) op te roepen de regio te verlaten, en de terugkeer van de Yezidi-bevolking te bevorderen. Het akkoord werd tot nog toe slechts gedeeltelijk geïmplementeerd en wordt afgewezen

door de groepen die het gebied de facto controleren, met name de PMF en de YBS. De situatie in het district Sinjar blijft bijgevolg gespannen, het bestuurlijke en veiligheidsvacuüm houdt aan, en de milities van de PMF ontwikkelden zich tot een economisch en politiek machtsblok. Er is voorts een aanzienlijke fragmentatie onder de aanwezige veiligheidsactoren.

In de hele provincie Ninewa vinden veiligheidsincidenten plaats. In de periode van januari 2022 tot februari 2023 lag het totaal aantal veiligheidsincidenten waarbij burgerslachtoffers viel, laag. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat het gros van de dodelijke slachtoffers die bij veiligheidsincidenten in de provincie valt, tot de strijdende partijen behoort en dat het aandeel burgerslachtoffers beperkt is. Het merendeel hiervan kwam om het leven bij gerichte moorden en ontploffingen van oude munitie of improvised explosive devices (IED's).

ISIS is nog steeds aanwezig in de provincie en gebruikt deze als hun logistieke centrum. De organisatie opereert hoofdzakelijk vanuit rurale gebieden waar de verschillende veiligheidsactoren weinig of geen invloed hebben. Naast luchtaanvallen door de Iraakse luchtmacht en de internationale coalitie op mogelijke schuilplaatsen van ISIS, waren er militaire grondoperaties door de PMF en ISF tegen ISIS, maar ook aanvallen van de terroristische organisatie op de ISF, de PMF en op burgers. Begin 2022 begon de Iraakse overheid met de bouw van een betonnen muur tussen het district Sinjar en Syrië om de infiltratie van ISIS-strijders tegen te gaan.

De Turkse luchtmacht voert aanvallen uit op stellingen van de Koerdische PKK en de aan hen gelieerde YBS in het district Sinjar en in het noordoosten van Ninewa dat onder de controle van de KRG staat. Naar aanleiding van de luchtaanvallen van de Turkse strijdkrachten, stationeerden de PMF meer troepen in het district Sinjar. Uit de beschikbare informatie blijkt dat bij deze luchtaanvallen een beperkt aantal burgerslachtoffers valt.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2022 nog 1.168.619 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.9 miljoen ontheemden reeds terug naar hun regio van oorsprong. Na Erbil is Ninewa de provincie waar het meeste IDP's verblijven, om en bij de 250.000 personen. De terugkeerratio voor de provincie Ninewa bedraagt momenteel 75%, wat overeenkomt met 1.9 miljoen personen. Er zijn echter nog 665.253 personen afkomstig uit Ninewa ontheemd, wat veruit het grootste aantal is over al de Iraakse provincies heen. De terugkeerratio varieert per district. Naast stabiele relocatie elders zijn de redenen waarom IDP's niet naar hun regio van herkomst terugkeerden divers. Gebrek aan werkgelegenheid, basisvoorzieningen en woongelegenheid; een onzekere veiligheidssituatie in de regio van herkomst; een gewijzigde etnisch-religieuze bevolkingsamenstelling; het gebrek aan verzoeningsinitiatieven die potentiële wraakacties dienen op te vangen; en het ontbreken van de nodige documenten worden onder meer aangehaald als obstakels voor terugkeer.

In de EUAA Guidance Note wordt aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Na een grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er niet kan gesteld worden dat de veiligheidssituatie in Irak, en meer specifiek in de provincie Ninewa, sinds de publicatie van de EASO Guidance Note in juni 2022 zodanig is gewijzigd is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Irak, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve op dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. v. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Ninewa nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Ninewa afkomstige Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Ninewa actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat je louter door je aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een

ernstige bedreiging van je leven of je persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of jij persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Ninewa in jouw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat jij bij een terugkeer naar Ninewa een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van je leven of persoon.

Je laat na het bewijs te leveren dat jij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Ninewa. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.”

In het licht van de voorliggende actuele objectieve landeninformatie, neemt de Raad de analyse van de commissaris-generaal volledigheidshalve over. De Raad concludeert samen met de commissaris-generaal dat er hoe dan ook actueel in de provincie Ninewa geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die er naar terugkeert louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekende partijen brengen in hun verzoekschrift geen valabele informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop voorgaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een ander daglicht stellen.

De Raad stipt ter volledigheid verder aan dat afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van een verzoeker om internationale bescherming, er evenwel aanleiding kan zijn tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus.

Wat betreft de provincie Ninewa rijst, zoals in de bestreden beslissingen terecht wordt opgeworpen en in overeenstemming met wat in het arrest Elgafaji van het Hof van Justitie wordt gesteld, de vraag of verzoekende partijen persoonlijke omstandigheden kunnen inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Ninewa voor hen dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat zij bij een terugkeer naar hun beweerde regio van herkomst een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van hun leven of persoon.

De Raad moet echter vaststellen dat verzoekende partijen geen persoonlijke omstandigheden aantonen die in hun hoofde het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verhogen. Gelet op de vaststellingen onder 3.3.3.1. besluit de Raad dat verzoekende partijen met hun betoog dat zij van Koerdische origine zijn, in België zijn geïntegreerd, zich westerse waarde en normen hebben eigen gemaakt gedurende hun verblijf van meer dan vijf jaar in België en slechts zeer beperkte contacten hebben met Irak alwaar zij een beperkte scholing genoten, geen persoonlijke omstandigheden aantonen die voor hen het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verhogen.

De Raad stelt immers vast dat in casu geen elementen voorliggen die verzoekende partijen bijzonder kwetsbaar zouden maken in geval van terugkeer naar Irak in die mate dat deze tot gevolg zouden hebben dat zij, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico zouden lopen om slachtoffer te worden van willekeurig geweld, te meer ook de eerdere beschermingsverzoeken van hun ouders, door wie zij wettelijk vertegenwoordigd worden, negatief werden afgesloten en er ook blijkt dat verzoekende partijen nog een familiaal netwerk in Irak en meer bepaald Ninewa hebben.

Gelet op het voormelde, tonen verzoekende partijen niet aan dat er in hun geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun beweerde regio van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Raad ontwaart in de rechtsplegingsdossiers evenmin andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoekende partijen in aanmerking komen voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.3.4. Gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissingen terecht besloten dat verzoekende partijen geen eigen feiten hebben aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen.

3.3.5. Wat betreft artikel 3 van het EVRM, wijst de Raad erop dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze is beperkt tot het onderzoek of verzoekende partijen al dan niet eigen feiten hebben aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Verder doet de Raad in het kader van een beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een terugkeerbeslissing of verwijdering. Bijgevolg is een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM niet aan de orde.

3.3.6. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

3.3.7. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet vastgesteld worden, aangezien de bestreden beslissingen niet in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop deze zijn gebaseerd. De motieven zijn deugdelijk en vinden steun in de administratieve dossiers.

3.3.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal verplicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoen op een correcte feitenvinding. Uit de administratieve dossiers blijkt dat verzoekende partijen werden gehoord op het commissariaat-generaal waar zij de mogelijkheid kregen hun vluchtmotieven uiteen te zetten en de argumenten kracht bij te zetten, er konden nieuwe en/of aanvullende stukken neergelegd worden, met bijstand van een advocaat. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van de administratieve dossiers, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

3.3.9. De uiteenzetting van verzoekende partijen laat ook niet toe de schending van enig ander, niet nader omschreven, beginsel van behoorlijk bestuur vast te stellen.

3.3.10. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van de beroepen zou kunnen oordelen. Verzoekende partijen hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

De beroepen worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf februari tweeduizend vierentwintig door:

H. CALIKOGLU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU